

בהם החו"ב, נדריהם ושבועותיהם יהיו עזובים ולא קיימים, מאחר שהם יגאלו ע"י החו"ב, ובזה יסלח לכל עדת בני ישראל ועי"כ הם יצאו מהגלות.

הנדר הוא בבחינת ז"א המאיר לנוק' והשבועה בחינת מלכות למטה מז"א
דַּחֲסַד אֵיהוּ מַיִם. גְּבוּרָה אִשׁ. תְּפֹאֶרֶת אֱוִיר והנה הנדר הוא
 בבחינת ז"א המאיר לנוק', מאחר שהחסד הוא יסוד המים, והגבורה היא יסוד
 האש, והת"ת היא יסוד האוויר שהוא יסוד הרוח [שענ]. **וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ**
מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין, הֵתֵר נְדָרִים פּוֹרְחִים בְּאֱוִיר ומשום כך ביארו
 בעלי המשנה (חגיגה א ח) ואמרו הטר נדרים פורחים באוויר, דהיינו שהנדר הוא מצד הת"ת
 ששורשו הוא אוויר, והתרתו הוא ע"י החו"ב הפורחים מעליו (רמ"ק), **וּבְגִין**
דְּשְׁבוּעָה מִמְּלָכוּת, דְּאֵיהִי לְתַתָּא מֵינִיה. אוֹקְמוּהָ,
נְדָרִים עַל גְּבִי שְׁבוּעוֹת עוֹלָיִם ובגלל שהשבועה היא בבחינת המלכות
 שהיא למטה מז"א, אז לכן אמרו חז"ל נדרים על גבי שבועות עולים, דהיינו שהנדרים חלים
 על השבועות ומשא"כ השבועות הם אינם חלים על הנדרים, [שענא] וסוד הדבר הוא מאחר
 שהנדר הוא בבחינת ז"א הגבוה מעל הנוק' שהיא סוד השבועה. **וְעוֹד אוֹקְמוּהָ,**
כָּל הַנִּשְׁבָּע כְּאֵלוֹ נִשְׁבָּע בַּמֶּלֶךְ עֲצֻמוֹ. וְכָל הַנּוֹדֵר כְּאֵלוֹ
נוֹדֵר בְּחַיֵּי הַמֶּלֶךְ. הַמֶּלֶךְ עֲצֻמוֹ, אֲדָנִי. חַיֵּי הַמֶּלֶךְ,

אור הרשב"י

[שענ] והמלכות היא יסוד העפר. ואחר כך הזכיר שבועה. אבל אם הזכיר שבועה
 [שענא] כדאיתא בתלמוד ירושלמי נדרים פרק ואח"כ הזכיר נדר נדרין חלין על האיסרין ואין
 א' הלכה א' אמר ר' יודן והוא שהזכיר נדר שבועות חלות על האיסרין.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

יְהוָה וְעוֹד בִּיאָרוּ חֹזֶל וְאָמְרוּ [שְׁעָב] שָׁכַל הַנִּשְׁבַּע כִּאִלּוֹ נִשְׁבַּע בַּמֶּלֶךְ עֲצָמוּ וְכָל הַנוֹדֵר
כִּאִלּוֹ נוֹדֵר בַּחַיִּי הַמֶּלֶךְ עֲצָמוּ, דִּהְיִינוּ שִׁבְשִׁבוּעָה נֹאמֵר לִשְׁוֹן הַמֶּלֶךְ עֲצָמוּ שֶׁהִיא סוּד הַמַּלְכוּת
הַנִּקְרָאת אֲדֹנִי, וּבִנְדָר נֹאמֵר לִשְׁוֹן חַיִּי הַמֶּלֶךְ שֶׁהוּא ז"א הַנִּקְרָא הוֹי"ה. **וּבְגִין דָּא**
(בַּמַּדְבָּר ל) **כִּי יִדּוֹר נִדָּר לִיְהוָה** וּבִגְלָל שְׁנֵדֵר הוּא בַּבְּחִינַת ז"א אִזְלָן נֹאמֵר
'כִּי יִדּוֹר נִדָּר לִיְהוָה' שֶׁהוּא סוּד ז"א הַנִּקְרָא הוֹי"ה.

סוּד חַיִּי הַמֶּלֶךְ שֶׁנֹּאמֵר בְּנִדָּר הוּא סוּד הַחֲכָמָה שֶׁמִּמֶּנּוּ בָּאִים הַנִּדְרִים
וְאוֹף הֵכִי אֵית רָזָא אַחֲרָא, חַיִּי (דף רנ"ה ע"ב) **הַמֶּלֶךְ, חֲכָמָה**
וְכֵן יֵשׁ עוֹד סוּד הַנִּדָּר וּבִשְׁבֻעָה, כִּי הֵנָּה סוּד חַיִּי הַמֶּלֶךְ שֶׁנֹּאמֵר בְּנִדָּר הוּא סוּד
הַחֲכָמָה שֶׁמִּמֶּנּוּ בָּאִים הַנִּדְרִים. **הָדָא הוּא רִכְתִּיב,** (קְהֵלֶת ז) **הַחֲכָמָה**
תְּחִיָּה בְּעֻלְיָה מֵאַחֲרֵי שֶׁלִּשְׁוֹן חַיִּי הוּא בַּחֲכָמָה וְכַמֶּשֶׁךְ 'הַחֲכָמָה תְּחִיָּה אֶת בְּעֻלְיָה'.
כָּל הַנוֹדֵר בִּיְהוָה, דְּאֵיהּ תְּפִאֲרֶת. כָּאִלּוֹ נוֹדֵר בַּחֲכָמָה,
דְּאֵיהּ יוֹד ה"א וְא"ו ה"א, חַיִּי הַמֶּלֶךְ וּמִשּׁוֹם כֵּךְ כָּל הַנוֹדֵר בִּשְׁם
הוֹי"ה דז"א, נִחְשָׁב לוֹ כִּאִלּוֹ הוּא נִדָּר בַּחֲכָמָה שֶׁמִּמֶּנּוּ מִתְּפַשֵּׁט שֵׁם מ"ה לז"א וּמַחֲיִיָּה אוֹתוֹ,
וּשְׁמוֹם כֵּךְ סוּד חַיִּי הַמֶּלֶךְ הוּא הַחֲכָמָה שֶׁמַּחֲיִיָּה אֶת ז"א. **וְכָל הַנִּשְׁבַּע בְּאֲדֹנִי,**
כָּאִלּוֹ נִשְׁבַּע בַּמֶּלֶךְ עֲצָמוּ. עֲצָמוּ דָּא אֵימָא עֲלָאָה, כָּאִלּוֹ
נִשְׁבַּע בָּהּ וְכֵן כָּל הַנִּשְׁבַּע בִּשְׁם אֲדֹנִי דַּמְלָכוֹת נִחְשָׁב לוֹ כִּאִלּוֹ הוּא נִשְׁבַּע בַּמֶּלֶךְ

אור הרשב"י

[שְׁעָב] כְּדֹאִיתָא בִּסְפָרֵי פִרְשַׁת מִטּוֹת פִּיִּסְקָא עֲצָמוּ אַעֲפ"י שְׁאִין רֵאִיָּה לְדַבֵּר זָכַר לְדַבֵּר חֵי ה'
קִנְג מַה הִפְרֵשׁ בֵּין נִדְרִים לִשְׁבֻעוֹת בְּנִדְרִים וְחֵי נִפְשָׁךְ אִם אַעֲזֹבָךְ.
כְּנוֹדֵר בַּחַיִּי הַמֶּלֶךְ בִּשְׁבֻעוֹת כְּנִשְׁבַּע בַּמֶּלֶךְ

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

נִיתֵן לְהַקְדִּישׁ עֲבוֹד הַנִּצְחוֹת אוֹ לְרִפּוּאָה / הַצִּלְחָה ט"ל 02-6249000

עצמו, דהיינו שהיא הבינה הנקראת עצמו, ולכן נחשב לו כאילו הוא נשבע בבינה,
דַּאִיהִי (שמות כד) **עֵצִים הַשָּׁמַיִם לְטָהָר** ולכן על הבינה נאמר 'עצם השמים
 לטוהר', דהיינו שהיא עצם לז"א הנקרא שמים. **מִסְטָרָא דְחָסֵד**, (בראשית ב)
עֵצִים מֵעֵצִים. וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי, מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, דַּא
מַלְכוּת והנה מצד החסד שהיא משפיעה לז"א היא נקראת 'עצם מעצמי' שהוא גוון
 לבן דחסד, ומצד הגבורה שהיא משפיעה למלכות היא נקראת 'בשר מבשרי' שהוא גוון
 אדום מצד הגבורה שהיא המלכות הנבנית מהגבורות. **וּבַחֲכָמָה דַּאִיהִי חַיִּי**
תַּפְאֶרֶת, אִיהוּ סָלִיק לְאַתְקָרִי אָדָם ומשום כך ע"י החכמה המחיה
 את ז"א בסוד המוחין, הוא מעלה את ז"א להקראות שם מ"ה כמנין אד"ם, **הָדָא הוּא**
דְּכַתִּיב, (ישעיה מד) כְּתַפְאֶרֶת אָדָם וזהו מש"כ 'כתפארת אדם', דהיינו
 ששם מ"ה כמנין אדם הוא בז"א, וכל זה הוא כאשר הוא מקבל מוחין דאבא.

סוד חמישה עינויים ביום הכיפורים למתק המלכות בחמש תפילות
וְאַתְמַר בְּיוֹם הַכְּפוּרִים. (ויקרא טז) וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם.
וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה תַּעֲנוּ אֶת
נַפְשֵׁיכֶם. תִּקְיְנוּ בֵּיהּ ה' עֲנוּיִים, בְּגִין דְּתַתְּלִבֵּן ה'
זַעֲרָא בַּה' עֲלָאָה, דַּאִיהוּ ה' צְלוֹתִין והנה נאמר ביוה"כ ועניתם וגו'
 ובעשור וגו' דהיינו שתקנו חז"ל חמשת עינויים, בכדי שתתלבן ותתמתק ה' הקטנה דמלכות
 בה' הגדולה דבינה, וכנגדם יש ה' תפילות ביוה"כ [שעג]. **לְקַיִים בְּיִשְׂרָאֵל,**

אור הרשב"י

[שעג] ואיתא בשעה"כ דרושי יוה"כ דרוש ד' שהנה סוד העולם הבא הוא סוד יוה"כ שהוא
 הלימוד היומי

(ישעיה א) **אִם יִהְיוּ חַטָּאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשָּׁלָג יִלְבִּינוּ** והוא בכדי

לקיים אם יהיו וגו', דהיינו שאם נפגמה המלכות ע"י העוונות שבזה היא היתה אדומה

מהדינים, אז ע"י התשובה של יוה"כ שבסוד הבינה היא מתלבנת ועי"כ מתכפרים העוונות.

וְהָאֵי אֵיהּ רְזָא דְלִשּׁוֹן שְׁל זְהוּרִית, בְּגִין דְּכָל חוּבִין דְּיִשְׂרָאֵל מָטוּן לְגַבִּי מַלְכוּת. וְתִשׁוּבָה דְּאֵיהּ בִּינָה,

מַלְבֶּנֶת לוֹן והוא הסוד של לשון של זהורית שהוא בגוון אדם שהיו קושרים ביוה"כ

שהיא היתה מתלבנת כאשר היה נשלח השעיר לעזאזל כראוי, [שעד] והוא מאחר שעוונות

בית ישראל היו פוגמים במלכות שבזה היא היתה אדומה כזהורית, וע"י התשובה של יוה"כ

שבסוד הבינה היא היתה מלבינה וממתקת את הדינים האדומים. **בְּגִין דְּאֵתְמַר**

בְּיָהּ, (ויקרא טז) הַשֵּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טַמְאָתָם והטעם שהעוונות פגומים

אור הרשב"י

הוא סוד ועטרוותיהם בראשיהם כי אז זו"ן דנקודה חמישית הם עולים בסוד עטרה מעל זו"ן דנקודה רביעית.

[שעד] כדאיתא ביומא דף סז עמוד א' תנו רבנן: בראשונה היו קושרין לשון של זהורית על פתח האולם מבחוץ, הלבין – היו שמחין, לא הלבין – היו עצבין ומתביישין. התקינו שיהיו קושרין על פתח אולם מבפנים, ועדיין היו מציצין ורואין: הלבין – היו שמחין, לא הלבין – היו עצבין. התקינו שיהיו קושרין אותו חציו בסלע וחציו בין קרניו. אמר רבי נחום בר פפא משום רבי אלעזר הקפר: בראשונה היו קושרין לשון של זהורית על פתח אולם מבפנים, וכיון

הבינה שבה עולה המלכות ומקבלת שפע מהבל הפה העליון ועי"כ אין בה אכילה ושתיה אלא רק הבל, ומשום כך אנו מתפללים ה' תפילות שהם סוד הבל, ושם ביוה"כ המלכות עולה מעל ז"א.

וביאר מו"ר הרש"ש זיע"א שסוד הנוק' העולה בתפילת יוה"כ קודם ז"א עד כתר דאמא, היא אינה הנוק' הפרטית רחל מלך השביעי דז"א שהיא סוד הנקודה הרביעית שיצאה מהעיניים דב"ן, אלא היא הנקודה החמישית דאצילות הנקרא בכללות נוק', שאלו זו"ן דנקודה החמישית הנקראת נוק' עולים לבינה קודם זו"ן דנקודה הרביעית הנקרא ז"א ומשום כך ביוה"כ